

Ти куди йдеш, подорожній

123

“Pieśni Brzasku” - 342

1. Ти ку - ди йдеш, по - до - рож - ній, Із цим по - со - хом в ру - ці? Я і - ду в кра - ї - ну
 2. Що ж да - дуть то - бі в кра - ю тім, Що так ра - діс - но і - деш? Там о - три - ма - ю я
 3. Чи ж, са - мот - ній, не бо - їш - ся По до - ро - зі тій і - ти? Ні, бо ан - гельськасто -
 4. О, візь - ми ме - не з со - бо - ю, Щоб і я той ба - чив край. Ду - же ра - до, лю - бий

кра - щу, Як мій Цар ска - зав ме - ні. Че - рез го - ри і до - ли - ни, І пус - ти - ні, і рів -
 сла - ву І спа - сін - ня віч - не теж. Там во - да жи - ва - я леть - ся, Там Са - рон - ська ро - жа
 ро - жа Бі - ля ме - не є зав - жди. І - сус по - руч бі - ля ме - не, Сте - ре - же кож - ну хви -
 дру - же, Сво - ю ру - ку ме - ні дай. Ра - зом в ві - рі ми пі - де - мо, Не - за - дов - го ми при -

ни - ни, І пус - ти - ні, і рів - ни - ни Я і - ду у рід - ний край.
 в'єть - ся, Там Са - рон - ська ро - жа в'єть - ся, Бо вес - ни там віч - ний край.
 ли - ну, Сте - ре - же кож - ну хви - ли - ну, На до - ро - зі тій вузь - кій.
 йде - мо, Не - за - дов - го ми при - йде - мо В вічний і щас - ли - вий край.

1. Ти куди йдеш, подорожній,
 Із цим посохом в руці?
 Я іду в країну кращу,
 Як мій Цар сказав мені.
 Через гори і долини,
 /І пустині, і рівнини/2р.
 Я іду у рідний край.

2. Що ж дадуть тобі в краю тім,
 Що так радісно ідеш?
 Там отримаю я славу
 І спасіння вічне теж.
 Там вода живая ллється,
 /Там Саронська рожка в'ється,/2р.
 Бо весни там вічний край.

3. Чи ж, самотній, не боїшся
 По дорозі тій іти?
 Ні, бо ангельська сторожа
 Біля мене є завжди.
 Ісус поруч біля мене,
 /Стереже кожну хвилину, /2р.
 На дорозі тій вузькій.

4. О, візьми й мене з собою,
 Щоб і я той бачив край.
 Дуже радо, любий друже,
 Свою руку мені дай.
 Разом в вірі ми підемо,
 /Незадовго ми прийдемо/2р.
 В вічний і щасливий край.